

מיט אונזער אייגן לעבן, וויל איר זענט אונז ליב
 געווארן. ווארום איר געדענקט (דאך), ברידער,
 אונזער מי און מאטער: ארבעתנדייך בײַנאכט און
 פיעיטהג, כדֵי נישט צו פאלן צולאסט עמיין פון
 פון גאט. איר זענט עדות, און גאט אויך, ווי היליך
 און גערעכט און אן א פעלער מיר האבן זיך אויף-
 געפירות צוישן איר מאמינים; ווי איר ווייסט,
 איז יעדן אינעם פון איר, ווי א פاطער זיינע
 קילדער, האבן מיר מזהיר געווין און דערמויטקע,
 און איר באשווואוירן צו וואנדלען ווי עס איז דאי
 פאר גאט, וועלכער רופט איר צו זיין קעניגרייך
 און כבוד.

און צוליב דעם דאזיכן דאנקען מיר אויך גאט
 און אירפהער, איז באקומענדיך גאטס ווארט, וואס
 איר האט געהרט פון אונז, האט איר עס אויפגע-
 נומען נישט אלס א ווארט פון מענטשן, נאר ווי עס
 איז אינדעראמטען, דאס ווארט פון גאט, וועלכער
 ווירקט אוין איז איר, וואס גלויבן. ווארום איר,
 ברידער, זענט געווארן נאכפאלגער פון די קהילות
 פון גאט, וועלכע זענען אין (לאנד) יהודה אינז
 משיח ישווע; וויל דאס זעלביבע האט איר געליטן
 פון איזערע לאנדסלייט, ווי זיין פון די יידן, וועלכע
 האבן אפיקלו געטיט דעם האר ישווע און די נביאים,
 און אומז האבן זיין ארויסגעיאגט, און זענען נישט
 וואילגעפעלן בי גאט, און זענען דערוידער אלע
 מענטשן; זיין פאלווערן אונז צו רעדן צו די גוים,
 איז זיין זאלן געראטעווועט וווערן, כדֵי תميد אנטזופילן
 זיערע זינד; דער צארן אבער איז געקומען אויף
 זיין בין צום סוף.

מיר אבער, ברידער, בא דעם ווי מיר זענען פון
 מיר אבער, ברידער, בא דעם ווי מיר זענען פון